

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECTIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE PLOIESTI
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. xxx din xxx 2014
privind soluționarea contestației formulate de
SC xxx SRL din xxx, județul xxx

Cu adresa nr. xxx20.12.2013, înregistrată la **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești** sub nr. xxx/30.12.2013, **Administrația Județeană a Finanțelor Publice xxx** a înaintat dosarul contestației formulate de **SC xxx SRL** din xxx, **județul xxx**, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxx/18.11.2013* emisă de reprezentanți ai AJFP xxx – Inspectie fiscală.

Decizia de impunere contestată a avut la bază măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/18.11.2013.

SC xxx SRL are domiciliul fiscal în xxx, CUI xxx și nr. ORC xxx.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **xxx lei**, reprezentând:

- xxx lei impozit pe profit;
- xxx lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- xxx lei TVA de plată;
- xxx lei accesorii aferente TVA de plată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat contribuabilului în data de 15.12.2013, iar contestația a fost depusă și înregistrată la AJFP xxx sub nr. xxx/13.12.2013.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I Susținerile societății contestatoare sunt următoarele:

"[...]Concluzia administratorului societății este ca, organele fiscale au stabilit eronat diferențe de obligații fiscale (impozit pe profit de plată și TVA de plată și accesorii aferente acestora în sumă totală de xxx lei, după cum urmează:

CU PRIVIRE LA IMPOZIT PE PROFIT

În anexa nr. 1 și 5 la Raportul de inspecție fiscală încheiat la data 18.11.2013 organele fiscale nu au acceptat la cheltuieli deductibile suma de xxx lei reprezentând cheltuieli de deplasare pe motiv ca ordinele de deplasare nu sunt semnate de salariat.[...]

Din prevederile de mai sus rezultă că nu este obligatorie semnătura salariatului pe ordinul de deplasare, obligatoriu este numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operației economice și financiare patrimoniale, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiile respective, după caz.

Pentru motivele precizate mai sus nu sunt de acord cu cele susținute de organele fiscale, respectiv de a nu au accepta la cheltuieli deductibile suma de xxx lei reprezentând cheltuieli de deplasare, ele s-au efectuat în scopul realizării de venituri impozabile (art. 21 din Legea nr. 571/2003).

În concluzie rezultă că, suma de xxx lei reprezintă cheltuieli de deplasare și sunt deductibile fiscal.

Reținerea de către organele fiscale la cheltuieli nedeductibile a carburanților în suma de xxx lei reținere cu care nu pot fi de acord, deoarece cantitatea cea mai mare de carburanți a fost pusă la dispoziție și folosită de persoanele juridice care au prestat servicii de transport pentru SC xxx SRL.

În situația respectivă persoanele juridice și fizice prestatoare de servicii de transport aveau obligația să întocmească F.A.Z.-uri în baza cărora SC xxx SRL a înregistrat cheltuieli cu carburanți pe motiv că ele s-au efectuat în scopul realizării de venituri impozabile (art. 21 din Legea nr. 571/2003).

În cazul mijlocului de transport deținut de societate se pot stabili cursele efectuate, pe baza C M R (scrisoare de transport) în care se menționează numărul avizului, cantitatea transportată, ruta, în funcție de care s-a stabilit consumul de carburant.

În concluzie rezultă că, suma de xxx lei reprezintă cheltuieli deductibile potrivit art. 21 din Legea nr. 571/2003-privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Cu reținerea de către organele fiscale că nu au acceptat la cheltuieli deductibile aferente operațiunilor (altele decât carburanți) următoarele: prestări de servicii: cântărire, materiale de construcții, anvelope, tractări, reparații auto, oxigen butelii, vânzare mijloace fixe sub prețul de cumpărare, închirieri, stoc lipsă materii prime etc. în sumă de xxx lei (xxx - xxx-xxx-xxx-xxx) nu pot fi de acord, deoarece cheltuielile respective sunt de natura celor care au legătura cu activitatea desfășurată de societate și s-au efectuat cu scopul realizării de venituri impozabile (art. 21 din Legea nr. 571/2003).

Se face mențiunea de organele fiscale că, factura emisă în luna iulie la 31.07.2013 de SC xxx SRL în suma de xxx lei fără t.v.a. nu există la actele contabile, motiv pentru care nu s-a acceptat la cheltuieli deductibile, mențiune făcută total eronat și se motivează prin faptul că factura respectivă există.

Factura în cauză există și se află la dosarul de acte contabile al societății din luna iulie 2013.

Se reține de organele fiscale la cheltuieli nedeductibile lipsa stocului de materii prime în sumă de xxx lei la 31.08.2013, sumă cu care nu pot fi de acord deoarece stocul de materii prime cont 301 a existat și potrivit legii lipsa se poate justifica numai prin inventar factic, pe care organele fiscale nu l-au făcut, motiv pentru care nu pot reține ceea ce susțin organele fiscale.

Fac mențiunea că societatea face lucrări în toată țară și dacă organele fiscale doreau să stabilească situația reală a stocului de materii prime cont 301 o putea face numai printr-un inventar factic în teren, ceea ce nu s-a făcut.

S-a reținut la cheltuieli nedeductibile suma de xxx lei aferente activelor vândute sub valoarea de inventar cu sumă de xxx lei (xxx-xxx) sumă cu care nu sunt de acord, deoarece orice activ de natura mijloacelor de transport după un nr. de luni, ani de utilizare, datorită uzurii cu siguranță nu se mai poate vinde la valoarea de intrare. În concluzie rezultă că, suma de xxx lei reprezintă cheltuieli deductibile potrivit art. 21 din Legea nr. 571/2003-privind Codul fiscal-cu modificările și completările ulterioare.

Cu reținerea de către organele fiscale că nu au acceptat la cheltuieli deductibile aferente operațiunilor (altele decât diurna) următoarele: prestări de servicii, serv. transport, serv. cântărire, transport butelii oxigen și gaz industrial, închiriat automacara etc. suma totală de xxx lei (xxx lei-xxx lei chelt. cu diurna care se motivează mai sus) nu pot fi de acord, deoarece cheltuielile respective s-au efectuat în scopul realizării de venituri impozabile (art. 21 din Legea nr. 571/2003).

În concluzie rezultă că suma de xxx lei reprezintă cheltuieli deductibile potrivit art. 21 din Legea nr. 571/2003-privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. [...]

În concluzie rezultă că suma de xxx lei reprezintă cheltuieli deductibile potrivit art. 21 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține de către organele fiscale la cheltuieli nedeductibile amortizarea apartamentului înregistrat în decembrie 2011 (fără să precizeze suma), pe motiv că nu i se cunoaște destinația, nu este utilizat în activitatea de exploatare, situație cu care nu pot fi de acord, în primul rând pentru că organele fiscale au făcut inspecția fiscală la sediul instituției unde lucrează, nu s-au deplasat în teren pentru a constata ce destinație are apartamentul în cauză și în al doilea rând apartamentul a fost utilizat în scop administrativ în sensul că este locația unde conducerea societății are întâlniri cu parteneri de afaceri, locația unde se încheie contracte comerciale și mai este utilizat și pentru depozitarea de obiecte de inventar, materiale consumabile și acte contabile. În concluzie rezultă că, amortizarea reprezintă cheltuieli

deductibile potrivit art. 24 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.[...]

Pentru diferența de profit impozabil în sumă de xxx lei se reține ca impozit pe profit suma totală de xxx lei și accesorii aferente impozitului pe profit în sumă totală de xxx lei din care dobânzii în sumă de xxx lei și penalitățile în sumă de xxx lei.

CU PRIVIRE LA T.V.A.

În anexa nr. 6 la Raportul de inspecție fiscală încheiat la data 18.11.2013 organele fiscale nu au dat drept de deducere TVA în sumă de xxx lei aferentă facturilor de avans pentru achiziționarea unui apartament pe motiv că nu se cunoaște destinația, nu este utilizat în activitatea de exploatare.

Nu sunt de acord cu ceea ce susțin organele fiscale din următoarele motive:

Din punct de vedere fiscal TVA este deductibilă pentru următoarele motive:

Tranzacția respectivă îndeplinește cumulativ condițiile de la art. 126 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal.

Cu neacordarea dreptului de deducere a TVA pentru achiziționarea de carburanți în sumă de xxx lei nu pot fi de acord cu organele fiscale, deoarece cantitatea cea mai mare a fost pusă la dispoziție și folosită de persoanele juridice care au prestat servicii de transport pentru SC xxx SRL.

În situația respectivă persoanele juridice prestatoare de servicii de transport aveau obligația să întocmească F.A.Z.-uri în baza cărora SC xxx SRL a înregistrat TVA deductibilă aferentă combustibilului pe motiv că a avut destinație și s-a utilizat în folosul unor operațiuni taxabile art. 145 din Legea 571/2003).

În cazul mijlocului de transport deținut de societate se pot stabili cursele efectuate, pe baza CMR (scrisoare de transport) în care se menționează numărul avizului, cantitatea transportată, ruta, în funcție de care s-a stabilit TVA deductibil înscris în facturi și bonuri fiscale, aferent consumului de carburant

În concluzie rezultă că suma de xxx lei se încadrează la TVA deductibilă.

Cu reținerea de către organele fiscale nu au acceptat la TVA deductibilă aferentă operațiunilor (altele decât carburanți) următoare: prestări de servicii, cântărire, materiale de construcții, anvelope, tractări, reparații auto, oxigen butelii, vânzare mijloace fixe sub prețul de cumpărare, închirieri, stoc lipsă materii prime etc. în sumă de xxx lei [xxx-xxx-xxx-xxx TVA colectată - xxx lei) nu pot fi de acord, deoarece aprovizionările și prestările de servicii au fost destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile (art. 145 din Legea 571/2003).

Se face mențiunea de organele fiscale ca, factura emisă în luna iulie la 31.07.2013 de SC xxx SRL în sumă de xxx lei din care TVA în sumă de xxx lei nu există la actele contabile, motiv pentru care nu s-a acceptat la deductibilitate TVA mențiune făcută total eronat și se motivează prin faptul că factura respectivă există la dosarul de acte contabile al societății

Se reține de organele fiscale la TVA colectată suma de xxx(xxx x 24%) lei aferentă stocului de materii prime lipsă de xxxx lei la 31.08.2013, sumă cu care nu pot fi de acord deoarece stocul de materii prime cont 301 a existat și potrivit legii lipsa se poate justifica numai prin inventar factual, pe care organele fiscale nu l-au făcut, motiv pentru care nu pot reține ceea ce susțin organele fiscale.

Fac mențiunea că societatea face lucrării în toată țara și dacă organele fiscale doreau să stabilească situația reală a stocului de materii prime cont 301 o putea face numai printr-un inventar factual în teren, ceea ce nu s-a făcut.

S-a reținut la TVA colectată în sumă de xxx lei aferentă activelor vândute sub valoarea de inventar cu suma de xxx lei (xxx-xxx) sumă cu care nu sunt de acord, deoarece orice activ de natura mijloacelor de transport după un nr. de luni, ani de utilizare, datorită uzurii cu siguranță nu se mai poate vinde la valoarea de intrare.

În concluzie rezultă că, suma de xxx lei se încadrează la TVA deductibilă și suma de xxx lei nu se încadrează la TVA colectată.

Cu reținerea de către organele fiscale că nu au acceptat la TVA deductibilă aferentă operațiunilor următoare: prestări de servicii, serv. transport, serv. cântărire, transport butelii oxigen și gaz industrial utilizat la dezmembrări, închiriat automacara etc. suma totală de xxx lei

(xxx lei-xxx lei cheltuieli cu diurna care se motivează mai sus) nu pot fi de acord, deoarece deoarece aprovizionările și prestările de servicii respective au fost destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile (art. 145 din Legea 571/2003).[...]

În concluzie rezultă că, suma de 128.078 lei se încadrează la TVA deductibilă.

Cu reținerea de către organele fiscale că nu au acceptat TVA deductibilă aferentă operațiunilor de cazare în sumă totală de xxx lei, nu pot fi de acord, deoarece serviciile de cazare au fost destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile (art. 145 din Legea 571/2003).

Menționez că aceste cheltuieli de natura serviciilor de cazare se justifică motivat de faptul ca societatea are lucrări de prestări servicii în toată țara constând în recuperare fier vechi din dezmembrări. [...]

Celelalte diferențe rezultate din TVA nedeductibila si TVA colectata reținute de organele fiscale și redate în anexele nr. 1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,12,14 la Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 18.11.2013 și înregistrat sub nr. xxx/18.11.2013, nu sunt reținute de administratorul societății și se justifică prin faptul ca TVA este deductibilă sau fie s-a calculat TVA colectată eronat, în ambele situații cu încălcarea Legii nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru motivele prezentate mai sus vă rog ca în conformitate cu prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala - ultima republicare, sa admiteți parțial contestația formulată și să procedați la desființarea parțială a actelor administrative, respectiv Decizia de impunere înregistrată sub nr. xxx/18.11.2013 și a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 18.01.2013 înregistrat sub nr. xxx/18.01.2013, pentru suma totală de xxx lei.[...]."

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 18.11.2013 la SC xxx SRL din xxx, judetul xxx, s-au stabilit următoarele:

[...]RECAPITULATE:

- impozit pe profit declarat xxx lei;
- impozit pe profit constatat xxx lei;
- diferența impozit pe profit pe plata xxx lei.

Diferența de profit impozabil si impozit pe profit se datorează următoarelor motive de fapt:

1. Societatea are ca obiect principal de activitate declarat: "Demontarea (dezasamblarea) mașinilor si echipamentelor scoase scoase din uz pentru recuperarea materialelor" si la control s-a constatat că societatea nu conduce contabilitatea de gestiune, nu întocmește documentele financiar contabile și înregistrările contabile specifice acestui obiect de activitate prevăzute de O.M.F nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene si ORDIN M.E.F. nr. 3.512 din 27 noiembrie 2008 (*actualizat*) privind documentele financiar-contabil: Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico - financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

Societatea nu înregistrează cheltuielile cu materialele consumabile, cheltuielile cu prestările diverse (inclusiv transport), cheltuielile cu salariile pentru fiecare lucrare (sau contract de prestări în parte lucrare de dezmembrare sau procesare fier vechi), nu înregistrează produsele reziduale rezultate din dezmembrări și transferul acestora în .conturile de stocuri și valorificarea prin vânzare.

Singurul tip de operațiune de intrare de stocuri este achiziția de la terti (de la SC xxx SRL, cel mai important furnizor) .Din documentele prezentate de societate la control rezultă că nu se ține evidența stocurilor, nu există persoana angajată care să gestioneze aceste stocuri, nu exista spații (locuri de depozitare proprii sau închiriate, societatea nu deține decât un sediu social în incinta unei biserici penticostale conform contract de comodat anexat) și punct de lucru în incinta SC xxx SA xxx (baraca metalică), contractul de închiriere al punctului de lucru fiind expirat din dala de 31.03.2013.

De asemenea, s-a mai constatat ca societatea înregistrează cheltuielile direct pe costurile perioadei, nu înregistrează venituri din lucrări în curs din obținerea de produse reziduale și nici

nu refacturează aceste cheltuieli către societatea cu care are contract de prestări de servicii SC xxx SA xxx, CUI xxx (conform contract de prestări - anexat în copie la raport)

2. Considerarea că și cheltuielile nedeductibile fiscal a următoarelor, având în vedere și precizările din OMFP 3055/2009 și OMEF nr.3512/2008):

- c/val cheltuială cu marfa, cont 607, în luna iunie 2011, fără ca să existe și venit din vânzarea de marfă. Potrivit art. 21, alin. (1) din Codul Fiscal, pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile

- c/val. amortizare apartament achiziționat în luna decembrie 2011 și căruia nu i se cunoaște destinația, nu este utilizat în activitatea de exploatare, până la momentul efectuării inspecției fiscale la control nu s-a acordat drept de deducere la impozit pe profit pentru cheltuiala cu amortizarea și la TVA pentru taxa dedusă la momentul achiziției (plații facturilor de avans).

- c/valoarea cheltuielilor înregistrate în baza plăților reflectate în registrul de casa: cheltuieli cu carburanții cont 6022 (nu există foi de parcurs, care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și tocul deplasării, kilometrii parcursi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs, F.A.Z-uri, NIR-uri, bonuri de consum, ordine de deplasare sau alte documente legale din care să rezulte că aceste cheltuieli cu carburanții au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile la societatea xxx SRL xxx) cheltuieli cu deplasările, cont 625 (ordinele de deplasare nu sunt semnate de către beneficiarii diurnelor, nu sunt completate pe verso la explicații privind scopul deplasării și necesitatea deplasării).

Au fost încălcate prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Codul Fiscal: cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor

- c/valoarea cheltuielilor cu prestările (inclusiv transport) pentru care societatea nu a făcut dovada că i s-au prestat sau că le-a refacturat. Potrivit art. 21, alin. 4, lit. m) din Codul fiscal și potrivit pct. 48 din HG nr. 44/2004 [...]

Societatea nu a făcut dovada că i s-au prestat efectiv aceste servicii (situații de lucrări ale xxx SRL în care să fie încorporate și serviciile care i s-au prestat, înregistrate cronologic, la momentul când a avut loc prestarea de servicii, din care să rezulte că respectiva lucrare a fost efectuată și pentru care lucrare de dezmembrare, situațiile de lucrări, devize, etc. întocmite de prestatori, trebuie să fie recepționate de către societatea beneficiară. Aceste facturi de prestări sunt înregistrate direct pe costurile perioadei, fiind influențat, prin diminuare, profitul impozabil și impozitul pe profit.

- cheltuielile cu piese de schimb, reparații autoturisme, tractări auto, potrivit art. 21, alin. 3, lit. n din C F:

În evidența societății nu există documente justificative din care să rezulte scopul economic al folosirii acestor autoturisme: ordin de deplasare, foi de parcurs, persoana desemnată să utilizeze autoturismul.

3. Includerea în costul de achiziție al mijloacelor de transport achiziționate în leasing a c/valorii cheltuielilor cu servicii și taxele efectuate cu ocazia achiziției. Potrivit art. 24, alin. (1) din Codul fiscal.

Situația cheltuielilor de mai sus pentru care nu s-a acordat deductibilitate se regăsesc în anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Pentru suma stabilită suplimentar de plată la control societatea datorează obligații fiscale accesorii, dobânzi de întârziere în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei.

Situația privind TVA declarată și constatată în perioada verificată se regăsește în anexa nr. 14 și a fost următoarea: [...]

- diferența TVA colectată	xxx lei [...]
- diferența TVA deductibilă constatată	xxx lei [...]
- diferența TVA de plată constatată	xxx lei

Sumele stabilite suplimentar de plată se datorează următoarelor motive de fapt (detaliate potrivit anexelor nr. 1,2,3,4,5,6,7):

Pentru motivele arătate și la Capitolul de Impozit pe profit faptul că nu se poate determina cu exactitate dacă au fost realizate în scopul realizării de operațiuni taxabile achizițiile cu materialele consumabile și cheltuielile cu prestările diverse (inclusiv transport)

1. Neacordarea dreptului de deducere pentru achiziții care nu sunt destinate realizării operațiunilor taxabile (achiziții de diverse bunuri și servicii), fiind încălcate prevederile: art. 145.

2. Neacordarea dreptului de deducere pentru taxa aferentă achiziționării de carburanți auto înregistrate în baza plăților reflectate în registrul de casă pe baza de bon fiscal. Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale a TVA, se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs în plus; aceste bonuri fiscale, înregistrate de societate pe costuri și în baza cărora s-a dedus TVA nu cuprind informațiile: nr. înmatriculare mijloc de transport și cod fiscal societate; aceste bonuri fiscale sunt înregistrate; ca documente de plată la casă, nu se regăsesc la deconturi de justificare avansurilor de trezorerie.

3. Neacordarea dreptului de deducere pentru taxa aferentă cheltuielilor cu reparațiile și achizițiilor de piese pentru autoturisme, tractări auto, fiind încălcate prevederile art. 145. Așa cum am arătat și la Capitolul Impozit pe profit în evidența societății nu există documente justificative din care să rezulte scopul economic al folosirii acestor autoturisme document prin care să rezulte dreptul de folosință ale acestor mijloace de transport, ordin de deplasare, foi de parcurs. Decizia cu privire la persoana desemnată să utilizeze mijlocul de transport.

4. Neacordarea dreptului de deducere pentru TVA dedusă la facturile de prestări de servicii. Așa cum am arătat și la Capitolul Impozit pe profit; Societatea nu a făcut dovada realității prestării acestor servicii, că i s-au prestat efectiv aceste servicii (situații de lucrări în sațe; să fie încorporate și serviciile care i s-au prestat, personalul angajat al firmei Furnizoare și personalul angajat al firmei beneficiare, în fapt persoanele care au intervenit direct în procesul tehnologic, nu numai administratorii celor două societăți, cele care apar în contractele de prestări)

Potrivit art. 146 "Condiții de exercitare a dreptului de deducere [...];

Întrucât societatea nu a făcut dovada realității prestării acestor servicii, că au fost prestate în beneficiul sau că au fost refacturate în totalitate (situații de lucrări ale SC xxx SRL în care să fie încorporate și serviciile care i s-au prestat și nici facturi de prestări emise de SC xxx SRL către beneficiari), la control nu se acordă dreptul de deducere pentru TVA dedusă în baza facturilor de prestări.

5. Neacordarea dreptului de deducere pentru achiziția apartament achiziționat în luna dec.2011 și căruia nu i se cunoaște destinația, nu este utilizat în activitatea de exploatare, până la momentul efectuării inspecției fiscale fiind încălcate prevederile art. 145.

6. Colectarea TVA pentru stocul de marfa (materii prime, cont 301) scriptic din balanța de verificare întocmită la data de 31.08.2013, în valoare de xxx lei (calculul TVA colectată: xxx x 24 % xxx lei) Societatea nu poate face dovada existenței faptice acestui stoc așa cum am arătat și la Capitolul de Impozit pe profit:

Din documentele prezentate de societate la control rezultă că nu se ține evidența stocurilor, nu există spații, persoana angajată care să gestioneze aceste stocuri nu există spații (loc) de depozitare proprii sau închiriate, societatea nu deține decât un sediu social în incinta unei biserici pentecostale conform contract de comodat anexat) și punct de lucru în incinta SC xxx SA xxx (baracă metalică), contractul de închiriere al punctului de lucru fiind - expirat din data de 31.03.2013.

7. Colectarea de TVA pentru bunurile (activele) vândute în luna iunie 2013 către SC xxx SRL xxx, persoana juridică afiliată cu SC xxx SRL (asociații unici sunt soț și soție, doamna xxx, respectiv domnul xxx) bunurile au fost vândute la o valoare mai mică decât valoarea de inventar iar la control prin reconsiderarea tranzacțiilor. potrivit art. 11, alin. (1), din Codul Fiscal s-a colectat taxa și pentru diferența, respectiv pentru diferența dintre 758 „Alte venituri din exploatare” și 658.3 „Cheltuieli active cedate” xxx lei - xxx lei = xxx lei x 24 % rezultă TVA colectat în sumă de xxx lei.

Pentru suma stabilită suplimentar de plată la control societatea datorează obligații fiscale accesorii, dobânzi de întârziere în sumă de xxx le. [...]."

III. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată, rezultă următoarele:

Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 18 noiembrie 2013 de organele fiscale aparținând A.J.F.P. xxx - Inspecție Fiscală a avut ca obiectiv verificarea modului de constituire, declarare și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat de către **SC SEEA xxx SRL**, printre care impozitul pe profit și taxa pe valoare adăugată.

Obiectul principal de activitate declarat de societate este reprezentat de "*Demontarea mașinilor și echipamentelor scoase din uz pentru recuperarea materialelor*" - cod CAEN 3831, activitate desfășurată în perioada verificată.

În urma verificării efectuate privind **impozitul pe profit**, care a cuprins perioada 21 ianuarie 2011 – 31 decembrie 2012, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe privind modul de determinare a bazei impozabile, majorând această bază cu suma de xxx lei (xxx lei + xxx lei) și stabilind o diferență suplimentară privind impozitul pe profit în sumă de **xxx lei** (xxx lei impozit stabilit la control – xxx lei impozit declarat de societate).

Pentru diferența suplimentară privind impozitul pe profit în sumă de xxx lei, la control au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **xxx lei** (xxx lei + xxx lei), conform prevederilor art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Societatea comercială contestă parțial obligațiile fiscale stabilite la control, respectiv suma de **xxx lei** reprezentând impozit pe profit și suma de **xxx lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere (xxx lei + xxx lei).

Verificarea **taxei pe valoarea adăugată** a cuprins perioada 21 ianuarie 2011 – 31 august 2013, iar în urma inspecției fiscale s-a stabilit TVA suplimentară de plată în sumă de **xxx lei**, compusă din xxx lei TVA fără drept de deducere și din xxx lei TVA colectată suplimentar.

Pentru diferența de TVA stabilită suplimentar, la control au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **xxx lei** (xxx lei + xxx lei), conform prevederilor art.119 alin.(1), art. 120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Societatea comercială contestă parțial obligațiile fiscale stabilite la control, respectiv TVA de plată în sumă de **xxx lei** și accesorii aferente TVA de plată în sumă de **xx lei** (xxx lei + xxx lei).

În Referatul întocmit de organele de inspecție fiscală, se precizează că a fost înaintat organelor de urmărire penală Procesul verbal nr. xxx/14.11.2013.

1) Referitor la impozitul pe profit

Din Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/18.11.2013, se rețin următoarele:

- societatea nu conduce contabilitatea de gestiune, nu întocmește documente financiar contabile și înregistrările contabile specifice obiectului de activitate, potrivit Ordinului nr. 3.512 din 27 noiembrie 2008 privind documentele financiar-contabile.

- nu înregistrează cheltuielile cu materiale consumabile, cheltuieli cu prestările diverse, cheltuieli cu salariile pentru fiecare lucrare, nu înregistrează produse reziduale rezultate din dezmembrări și transferul acestora în conturile de stocuri și valorificarea prin vânzare;

- nu ține evidența stocurilor, nu există persoană angajată care să gestioneze aceste stocuri, nu există spații de depozitare proprii sau închiriate, societatea deține sediu social în incinta unei biserici și punct de lucru închiriat până la data 31.03.2013.

Pentru perioada supusă verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de **xxx lei**, din care societatea contestă impozit pe profit în sumă de **xxx lei** (16%) aferent unei baze impozabile în sumă de **xxx lei**, stabilită conform anexelor la Raportul de inspecție fiscală, astfel:

- xxx lei cheltuieli nedeductibile cu diurna, întrucât documentele justificative nu sunt întocmite corespunzător;

- xxx lei cheltuieli nedeductibile cu carburanții, întrucât nu există foi de parcurs, NIR – uri, FAZ – uri, bonuri de consum;
- xxx lei cheltuieli nedeductibile privind prestări diverse pentru care societatea nu poate face dovada că acestea au fost efectiv prestate;
- xx lei cheltuieli nedeductibile cu mărfurile, fără ca societatea să înregistreze venituri din vânzarea de mărfuri;
- xxx lei cheltuieli nedeductibile cu amortizarea unui apartament care nu este folosit în activitatea de exploatare.

a) Cheltuielile cu deplasările în sumă de **xxx lei** au fost stabilite ca nedeductibile fiscal, deoarece ordinele de deplasare nu sunt semnate de beneficiarii diurnelor și nu sunt completate pe verso cu explicații privind scopul și necesitatea deplasării.

În drept, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede:

[...] ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare [...].

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Ordinul nr. 3.512 din 27 noiembrie 2008, privind documentele financiar-contabile

"[...]ORDIN DE DEPLASARE (DELEGAȚIE - Cod 14-5-4)

1. Servește ca:

[...] - document justificativ de înregistrare în contabilitate.

2. Se întocmește într-un exemplar, pentru fiecare deplasare, de către persoana care urmează a efectua deplasarea, precum și pentru justificarea avansurilor acordate în vederea procurării de valori materiale cu plata în numerar.[...]

5. Conținutul minimal obligatoriu de informații al formularului este următorul:

- denumirea unității;
- denumirea și numărul formularului;
- numele, prenumele și funcția persoanei delegate; scopul, destinația și durata deplasării; ștampila unității; semnătura conducătorului unității; data;
- data (ziua, luna, anul, ora) sosirii și plecării în/din delegație;
- ziua și ora plecării; ziua și ora sosirii; data depunerii decontului; penalizări calculate; avans spre decontare;
- cheltuieli efectuate: felul actului și emitentul, numărul și data actului, suma;
- numărul și data documentului pentru restituirea diferenței; diferența de primit/restituit;
- semnături: conducătorul unității; controlul financiar preventiv, persoana care verifică decontul, șeful de compartiment, după caz, titularul de avans [...]."

Conform acestor prevederi, cheltuielile înregistrate în contabilitate nu sunt deductibile fiscal dacă nu au un document justificativ care să facă dovada efectuării operațiunii. Astfel, pentru a avea calitatea de document justificativ ordinul de deplasare trebuie să conțină, printre altele, semnătura titularului de avans și scopul deplasării.

Societatea comercială nu a prezentat copii de pe ordinele de deplasare pentru a se constata dacă salariații au primit avans pentru deplasările efectuate, însă chiar dacă aceștia nu au primit avansuri, ordinele de deplasare tot trebuie semnate de persoana delegată, care are obligația să consemneze în acestea, documente de cheltuieli cu suma aferentă și explicații despre scopul deplasării.

În cazul de față, așa cum au menționat organele de inspecție fiscală, ordinele de deplasare nu au fost semnate de salariați, și totodată, aceștia nu au completat decontul cu scopul pentru care au efectuat deplasarea, nefiind îndeplinite condițiile pentru ca aceste documente să fie considerate justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă a cheltuielilor cu deplasările în sumă de xxx lei.

Societatea, nu face nici o precizare referitoare la lipsa explicațiilor privind scopul deplasării, explicații care erau obligatorii, așa cum am arătat mai sus.

Drept urmare, cheltuielile cu deplasările în sumă de **xxx lei** sunt nedeductibile fiscal în baza prevederilor art.21 alin.(1) și alin.(4) lit.f) din Codul fiscal, mai sus citate.

b) Referitor la cheltuielile nedeductibile cu carburanții auto în sumă de **xxx lei**, menționăm că organele de control fiscal au constatat că achiziția de combustibil a fost făcută pe bază de bonuri fiscale fără a fi întocmite foi de parcurs, FAZ-uri, NIR-uri, bonuri de consum, ordine de deplasare, sau alte documente legale care să dovedească că aceste cheltuieli au fost efectuate în scopul obținerii de venituri.

Potrivit art. 21, alin.(1) din Codul fiscal, redat mai sus, sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

În contestație se susține că, cea mai mare cantitate de carburanți a fost pusă la dispoziția persoanelor juridice care au prestat servicii de transport pentru S.C. xxx S.R.L. și că acestea aveau obligația să întocmească FAZ-uri, în baza cărora societatea a înregistrat cheltuieli cu carburanți în scopul realizării de venituri. De asemenea, se susține că, în cazul mijlocului de transport deținut de societate, se pot stabili cursele efectuate pe baza CMR care conține datele privind numărul avizului, cantitatea transportată și ruta.

Astfel, din motivațiile înscrise în contestație, se constată că societatea nu a întocmit documente justificative care să dovedească și să justifice consumul carburanților în scopul obținerii de venituri.

În vederea justificării cheltuielilor cu carburanții societatea trebuia să întocmească foi de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

Drept urmare, cheltuielile cu combustibilul în sumă de **xxx lei** sunt nedeductibile fiscal în baza art.21 alin(1) și alin(4) lit.f) din Codul fiscal, respectiv nu s-a dovedit că acestea au fost efectuate în scopul realizării de venituri și nu au fost justificate cu documente.

c) Cheltuielile nedeductibile în sumă de **xxx lei** reprezintă diverse cheltuieli cu prestări servicii (inclusiv servicii de transport) pentru care societatea nu a făcut dovada că au fost prestate sau că au fost refacturate altor beneficiari, cheltuieli de cântărire, materiale de construcții, anvelope, tractări, reparații auto, chirie, și altele, pentru care societatea nu a dovedit că au fost efectuate în scopul realizării de venituri.

Societatea susține în contestație că prestările de servicii și celelalte cheltuieli au legătură cu activitatea desfășurată de societate și s-au efectuat în scopul realizării de venituri.

În drept, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004:

Codul fiscal

[...]ART. 21 Cheltuieli

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte [...];

Norme metodologice

[...]48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate [...].

Față de aceste prevederi, se constată că societatea nu face dovada cu situații de lucrări întocmite de prestatori și cu recepția acestora de către beneficiar că i s-au prestat efectiv serviciile înscrise în facturi. De asemenea, nu face dovada efectuării celorlalte cheltuieli în scopul realizării de venituri.

Drept urmare, cheltuielile cu prestările de servicii și cu alte achiziții în sumă de **xxx lei** sunt nedeductibile fiscal în baza art.21 alin(1), alin(4) lit.f) și lit.m) din Codul fiscal și a pct.48 din Norme metodologice de aplicare a Codului fiscal, respectiv nu s-a dovedit că acestea au fost efectuate în scopul realizării de venituri și nu au fost justificate cu documente.

d) Referitor la cheltuielile cu mărfurile în sumă de **xxx lei**, la control s-a constatat că nu au fost înregistrate venituri din vânzarea mărfurilor, astfel că acestea sunt nedeductibile fiscal, conform prevederilor din Codul fiscal:

„[...]ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare [...]”.

Societatea precizează doar că aceste cheltuieli au legătura cu activitatea desfășurată și s-au efectuat în scopul realizării de venituri impozabile, dar nu aduce în susținerea cauzei dovezi pe care se întemeiază.

e) Referitor la cheltuielile nedeductibile cu amortizarea în sumă de **xxx lei** aferentă apartamentului achiziționat în luna decembrie 2011, organele de inspectie fiscală au constatat că nu i se cunoaște destinația și nu este utilizat în activitatea de exploatare.

Societatea susține că acest apartament a fost utilizat în scop administrativ, întâlniri cu parteneri de afaceri, încheieri contracte, depozitare obiecte de inventar, materiale consumabile și acte contabile, însă, organele de inspectie fiscală menționează că societatea nu detine spații de depozitare, ci doar un sediu social în incinta unei biserici și un punct de lucru în incinta unei societăți pentru care contractul de închiriere a expirat în data de 31.03.2013.

Drept urmare, cheltuielile cu amortizarea apartamentului în sumă de **xxx lei** sunt nedeductibile fiscal în baza art.21 alin(1) și alin(4) lit.f) din Codul fiscal, respectiv nu s-a dovedit că acestea au fost efectuate în scopul realizării de venituri și nu au fost justificate cu documente.

f) Referitor la cheltuielile aferente unei facturi lipsă, la cheltuielile privind lipsa în gestiune a materiilor prime și la cheltuielile aferente activelor vândute sub valoarea de inventar, facem precizarea că acestea au fost înregistrate în anul 2013, nefiind considerate cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil, deoarece verificarea impozitului pe profit a cuprins doar perioada 2011 – 2012.

În concluzie, cheltuielile contestate de societatea comercială în sumă de **xxx lei** sunt nedeductibile fiscal în baza prevederilor legale mai sus citate, drept pentru care, **se va respinge contestația ca neîntemeiată** pentru impozitul pe profit în sumă totală de **xxx lei**, ca și pentru accesoriile aferente în sumă de **xxx lei** (xxx lei + xxx lei), calculate în baza prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2) Referitor la taxa pe valoare adăugată

Organele de inspectie fiscală au stabilit pentru perioada supusă inspecției fiscale, respectiv 21 ianuarie 2011 – 31 august 2013, TVA suplimentară de plată în sumă de **xxx lei**, din care societatea contestă TVA de plată în sumă de **xxx lei**, stabilită conform anexelor la Raportul de inspectie fiscală, astfel:

- xxx lei TVA fără drept de deducere aferentă achiziției de carburanți auto înregistrate pe baza de bonuri fiscale și facturi fiscale, fără să existe foi de parcurs întocmite corespunzător;
- xxx lei TVA fără drept de deducere aferentă achiziției unui apartament în luna decembrie 2011 căruia nu i se cunoaște destinația, nu este utilizat în activitatea de exploatare;
- xxx lei TVA fără drept de deducere aferentă achiziției diverse bunuri care nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile;
- xxx lei TVA fără drept de deducere aferentă prestărilor de servicii pentru care societatea nu face dovada realității acestora, că i-au fost efectiv prestate;
- xxx lei TVA fără drept de deducere aferentă unei facturi lipsă;
- xxx lei TVA colectată aferentă stocului de marfă lipsă la 31.08.2013;
- xxx lei TVA colectată aferentă vânzării sub preț a unui bun.

a) Referitor la TVA deductibilă în sumă de **xxx lei** aferentă achizițiilor de combustibil, din care societatea menționează suma de **xxx lei**, precizăm că pentru această sumă nu a fost

acordat dreptul de deducere, întrucât nu s-a dovedit că achizițiile au fost destinate operațiunilor taxabile, conform prevederilor art.145 alin(2) lit.a) din Codul fiscal:

“[...]ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile [...],

așa cum am precizat și la capitolul privind impozitul pe profit.

Astfel, pentru justificarea consumului de combustibil, societatea nu a prezentat documente justificative, respectiv foi de parcurs, care trebuie să conțină informațiile privind categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs și nici bon de consum.

Drept urmare, pentru TVA deductibilă în sumă de **xxx lei**, societatea nu are drept de deducere, conform prevederilor art.145 alin(2) lit.a) din Codul fiscal.

b) Referitor la TVA deductibilă în sumă de **xxx lei** aferentă facturilor de avans pentru achiziționarea unui apartament, menționăm că pentru această taxă nu a fost acordat dreptul de deducere, întrucât nu s-a dovedit că apartamentul este utilizat în folosul operațiunilor taxabile ale societății comerciale, conform prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal, mai sus citat.

Astfel, așa cum s-a prezentat și la capitolul privind impozitul pe profit, pentru acest apartament nu se cunoaște destinația, deci societatea nu a dovedit cu documente că apartamentul este utilizat în activitatea de exploatare a societății comerciale.

În contestație se susține că pentru facturile de avans exigibilitatea taxei intervine la data la care se încasează avansul, însă această prevedere se referă la furnizorii care au încasat avansuri și care sunt obligați să colecteze TVA la avansurile încasate.

Beneficiarul are drept de deducere pentru TVA la data înregistrării în evidența contabilă a facturii emisă de furnizor, însă, dreptul de deducere se acordă doar dacă achiziția este destinată operațiunilor taxabile, așa cum am arătat mai sus, iar în cazul de față societatea contestatoare nu a dovedit cu documente utilizarea apartamentului în activitatea economică desfășurată.

Drept urmare, pentru TVA în sumă de **xxx lei**, societatea nu are drept de deducere, conform prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal.

c) Referitor la TVA deductibilă în sumă de **xxx lei** aferentă prestărilor de servicii, cântărire, materiale de construcții, anvelope, tractări, reparații auro, închirieri, etc, din care societatea menționează în contestație TVA în sumă de xxx lei, precizăm că societatea nu a dovedit cu documente că aceste achiziții au fost efectuate în folosul realizării de operațiuni taxabile, conform art.145 alin(2) lit.a) din Codul fiscal.

Societatea nu a prezentat situații de lucrări privind prestările de servicii înscrise în facturi, nu a făcut dovada că au fost prestate în beneficiul său, sau că au fost refacturate altor beneficiari.

Drept urmare, pentru TVA în sumă de **xxx lei**, societatea nu are drept de deducere, conform prevederilor art.145 alin(2) lit.a) din Codul fiscal.

d) Referitor la TVA deductibilă în sumă de **xxx lei** aferentă unei facturi emise în luna iulie 2013 de S.C. xxx S.R.L. în valoare totală de xxx lei pentru care nu s-a acordat drept de deducere ca urmare a faptului că această factură lipsește din actele contabile ale societății contestatoare beneficiară, precizăm că deși societatea susține că deține factura la dosarul cu acte contabile, totuși ea nu a fost atașată în copie la contestația formulată, așa cum prevede art. 206, alin. (1), lit. d) din Codul de procedură fiscală.

Astfel, societatea nu are drept de deducere a TVA în sumă de **xxx lei** conform prevederilor art. 146 alin(1) lit.a) din Codul fiscal:

“[...]ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile [art. 155](#), precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către

persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare [...]"

e) Referitor la TVA colectată suplimentar în sumă de **xxx lei** (xxx lei+ xxx lei) precizăm următoarele:

- TVA colectată în sumă de **xxx lei** a fost stabilită prin aplicarea cotei de 24% asupra stocului de materii prime în sumă de xxx lei înregistrat în balanța de verificare la 31.08.2013, pentru care societatea nu a făcut dovada existenței faptice, deci acest stoc reprezintă lipsă în gestiune, iar TVA este datorată în baza prevederilor art.128 alin(4) lit.d) din Codul fiscal:

„Art.128. Livrarea de bunuri[...]”

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuriefectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin.(8) lit. a)–c)”.
Astfel, societatea nu ține evidența stocurilor, nu există persoană care să gestioneze

aceste stocuri, nu există spații de depozitare proprii sau închiriate, așa cum reiese și din nota explicativă data de administratorul societății.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au făcut inventarul faptic în teren care să dovedească lipsa în gestiune și că societatea efectuează lucrări în toată țara, însă, așa cum am arătat mai sus, aceasta nu deține spații de depozitare declarate, deci nu se poate confirma existența faptică a stocului de materii prime.

Drept urmare, în mod corect a fost colectată la control TVA în sumă de **xxx lei** aferentă lipsei din gestiune a stocului de materii prime în sumă de xxx lei, operațiune considerată livrare de bunuri conform prevederilor art.128 alin(4) lit.d) din Codul fiscal, livrare care nu se încadrează în excepțiile prevăzute de legiuitor la alin(8) al acestui articol.

- TVA colectată în sumă de **xxx lei** a fost stabilită pentru activele vândute în luna iunie 2013 unei persoane juridice afiliate cu societatea contestatoare, la o valoare mai mică decât valoarea de inventar, astfel încât, în baza art.11 alin(1) din Codul fiscal, a fost colectată TVA și pentru diferența neacoperită pe venit în sumă de xxx lei (xxx lei x 24%= xxx lei).

Societatea susține că acest mijloc de transport nu putea fi vândut la valoarea de intrare datorită uzurii. Codul fiscal prevede:

“[...] ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1[^]1) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării; [...]"

Astfel, conform acestor prevederi, organele de inspecție fiscală au considerat în mod corect că valoarea de piață este valoarea de cumpărare a activelor în lipsa unor operațiuni comparabile, iar TVA în sumă de **xxx lei** a fost corect colectată la control.

Față de cele prezentate mai sus, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **xxx lei**, ca și pentru accesoriile aferente în sumă de **xxx lei** (xxx lei+xxx lei), calculate în baza prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de **SC xxx SRL** din xxx, **judetul xxx**, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxx/18.11.2013* emisă de reprezentanți ai AJFP xxx, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, se

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală **xxx lei**, reprezentând:

- xxx lei impozit pe profit;
- xxx lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- xxx lei TVA de plată;
- xxx lei accesorii aferente TVA de plată.

2. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.